עלינו 🖔

עָלֵינוּ לְשַׁבְּחַ לַאֲדוֹן הַכּּל, לָתֵת גְּדֶלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלְא עָשְׂנוּ כְּאִינִי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹא שָׁם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הַמוֹנָם.

וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים

לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְבֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,

שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹטֵד אֶבֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻוּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְבֵּנוּ, אֶפֶט זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וְיָדַעְתְּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךְ, כִּי יהוה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמִים מִמַעל וְעַל הָאֵבֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד.

על בן נְקַנֶּה לְּךָּ יהוֹה אֱלֹהֵינוּ, לְרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְּאֶרֶת עֻּזֶּךְ, לְהַאֲלִילִם כְּרוֹת יְבָּרִתְּוֹן, לְהַאֲלִילִם כָּרוֹת יִבְּרִתוּן, לְהַאֲלִילִם בְּמַלְכוּת שַׁדִּי, וְכָלִ־בְּנֵי בָשָׁר יִקְרְאוּ בִשְּׁמֶךְ, לְהַבְּנוֹת אֵלֶיךְ בְּלִילִם בְּלִירִשְׁנֵי אֶרֶץ. יַבְּיִרוּ וְוִדְעוּ בְּלִילְם בְּלִירִשְׁנֵי אֶרֶץ. יַבְּיִרוּ וְוִדְעוּ בְּלִילְם רָעִּוּ וְיִפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךְ יְקָר יִתְּנוּ, לְפָנֶיךְ יִהוֹה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךְ יְלָם וְעֵד, בִּי הַמֵּלְכוּת שֶׁלְּךְ וְתִמְלֹךְ עֲלִבְם וְעֵד, בִּי הַמֵּלְכוּת שֶׁלְּךְ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ לְעִלִם וְעֵד, בִּיהוֹה לְמֶלֶךְ עַל בָּל־הָאֶרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא בְּרִיה יְהוֹה אֲחֵר. בְּתוֹיָם בְּתוֹנוֹ אֲחַר. בּיִהוֹה אֲחֵר וּשִׁמוֹ אֲחַר.

From רוש חודש אלול through הושענא רבה (in some congregations, through יום כפור), Psalm 27 is recited, page 80.

Since the Middle Ages, Aleinu has been included in every daily service throughout the year, although it was originally composed for the Rosh Hashanah liturgy. It contains two complementary ideas. The first paragraph celebrates the distinctiveness of the Jewish people, and its unique faith in God. The second speaks eloquently of our universalist hope that someday God will be worshiped by all humanity.

ALEINU

We rise to our duty to praise the Master of all, to acclaim the Creator. God made our lot unlike that of other people, assigning to us a unique destiny. We bend the knee and bow, acknowledging the Supreme Sovereign, the Holy One, exalted, who spread out the heavens and laid the foundations of the earth; whose glorious abode is in the highest heaven, whose mighty dominion is in the loftiest heights. This is our God; there is no other. In truth, God alone is our Ruler, as is written in the Torah: "Know this day and take it to heart that Adonai is God in heaven above and on earth below; there is no other."

Aleinu l'shabe-aḥ la'adon ha-kol, la-tet g'dulah l'yotzer b'reshit, she-lo asanu k'goyei ha'aratzot v'lo samanu k'mishp'ḥot ha'adamah, she-lo sahm ḥelkenu kahem, v'goralenu k'khol hamonam.

Va-anaḥnu kor'im u-mishtaḥavim u-modim lifnei Melekh malkhei ha-m'lakhim, Ha-kadosh Barukh Hu.

And so we hope in You, Adonai our God, soon to see Your splendor: That You will sweep idolatry away so that false gods will be utterly destroyed, and that You will perfect the world by Your sovereignty so that all humanity will invoke Your name, and all the earth's wicked will return to You, repentant. Then all who live will know that to You every knee must bend, every tongue pledge loyalty. To You, Adonai, may all bow in worship. May they give honor to Your glory; may everyone accept Your dominion. Reign over all, soon and for all time. Sovereignty is Yours in glory, now and forever. Thus is it written in Your Torah: "Adonai reigns for ever and ever." Such is the prophetic assurance: "Adonai shall be acknowledged Ruler of all the earth. On that day Adonai shall be One and His name One."

V'ne-emar, v'haya Adonai l'melekh al kol ha-aretz, ba-yom ha-hu yih'yeh Adonai ehad u-sh'mo ehad.

From Rosh Ḥodesh Elul through Hoshana Rabbah (in some congregations, through Yom Kippur), Psalm 27 is recited, page 80.

The authorship of Aleinu has been ascribed to Rav, a Babylonian rabbi of the third century C.E., although some scholars believe it may have been composed centuries earlier, and was already part of the ritual in the Second Temple.

Siddur Sim Shalom for Shabbat and Festivals Copyright © 1998 by the Rabbinical Assembly

קדיש יתום 😕

In love we remember those who no longer walk this earth. We are grateful to God for the gift of their lives, for the joys we shared, and for the cherished memories that never fade. May God grant those who mourn the strength to see beyond their sorrow, sustaining them despite their grief. May the faith that binds us to our loved ones be a continuing source of comfort, as we invite those who mourn, and those observing Yahrzeit, to praise God's name with the words of the Kaddish.

Mourners and those observing Yahrzeit:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵה רַבָּא, בְּעָלְמָא דִי בְרָא, כִּרְעוּתֵה, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵה בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעַגֶּלָא וּבִוֹמֵן קָרִיב, וְאָמִרוּ אֲמֵן.

Congregation and mourners:

יָהֵא שָׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

Mourners:

יִתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתַּבֵּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדֵּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵה דְּקָדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא *לְעֵלָּא מִן בָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעַלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

*On שבת שובה: אְעֻלָּא לְעֵלָּא מִבַּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל, וָאָמָרוּ אַמֵן.

עשֶׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כַּ**ל**־יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

MOURNER'S KADDISH

As we recite the Kaddish, we pray that all people throughout the world will recognize God's sovereignty in our time. For only to the extent that God's sovereignty is felt in the world, can blessing and song, peace and harmony, hope and consolation fill our lives. Thus, in recalling our dead, of blessed memory, we confront our loss in the presence of the congregation, with an affirmation of faith. Let those who are in mourning or observing Yahrzeit join in praise of God's name.

Mourners and those observing Yahrzeit: Yitgadal v'yitkadash sh'mei raba, b'alma di v'ra, kir'utei, v'yamlikh malkhutei b'ḥayeikhon u-v'yomeikhon u-v'ḥayei d'khol beit Yisra-el, ba'agala u-vi-z'man kariv, v'imru amen.

Congregation and mourners: Y'hei sh'mei raba m'varakh l'alam u-l'almei almaya.

Mourners:

Yitbarakh v'yishtabaḥ v'yitpa-ar v'yitromam v'yitnasei, v'yit-hadar v'yit'aleh v'yit-halal sh'mei d'kudsha, b'rikh hu *l'ela min kol birkhata v'shirata, tushb'ḥata v'neḥamata da'amiran b'alma, v'imru amen.

*On Shabbat Shuvah: l'ela l'ela mi-kol birkhata v'shirata,

Y'hei sh'lama raba min sh'maya v'ḥayim aleinu v'al kol Yisra-el, v'imru amen.

Oseh shalom bi-m'romav, hu ya'aseh shalom aleinu v'al kol Yisra-el, v'imru amen.

An English translation of the Mourner's Kaddish may be found on page 12.

יגדל 💯

The hymn Yigdal is based on the thirteen principles of faith articulated by Maimonides as part of his Commentary on the Mishnah. This poetic version is attributed to Daniel ben Judah, who lived in Rome in the late fourteenth century.

נִמְצַא, וְאֶין עֵת אֱל מִצִיאוּתוֹ. נעלם וגם אין סוף לאחדותו. לא נערך אליו קדשתו. ָראשון ואין ראשית לראשיתו. יוֹרֶה גִּדְלַתוֹ וּמֵלְכוּתוֹ. אל אנשי סגלתו ותפארתו. נַבִיא, וּמַבִּיט אֶת־תִּמוּנַתוֹ. עַל יַד נָבִיאוֹ נָאָמֵן בֵּיתוֹ. מַבִּיט לְסוֹף דַבַר בְּקַדְמַתוֹ. נוֹתן לרשע, רע כּרשעתוֹ. לפדות מחכי קץ ישועתו. ברוך עדי עד שם תהלתו.

יגדל אלהים חי וישתבח, אַחַד וָאֵין יַחִיד כַּיִחוּדוֹ, אין לו דמות הגוף ואינו גוף, קָדָמוֹן לְכַל־דַּבַר אֲשֶׁר נִבְרַא, הנו אדון עולם, וכל-נוצר שָׁפַע נִבוּאַתוֹ נִתַנוֹ לא קם בישראל כמשה עוד תּוֹרַת אֱמֶת נַתַן לְעַמּוֹ אֵל לא יחליף האל ולא ימיר דתו לעולמים לזולתו. צופה ויודע סתרינו, גומל לאיש חסד כמפעלו, יִשַׁלַח לָקֵץ הַיַּמִין מִשִּׁיחֵנוּ, מתים יחיה אל בּרֹב חסדוֹ,

Yigdal Elohim hai v'yishatabah, Ehad v'ein yahid k'yihudo,

Ein lo d'mut ha-guf v'eino guf, Kadmon l'khol davar asher nivra,

Hino Adon olam, v'khol notzar Shefa n'vu-ato n'tano

Lo kam b'Yisra-el k'Mosheh od Torat emet natan l'amo El

Lo yahalif ha-El v'lo yamir dato Tzofeh v'yode-a s'tareinu,

Gomel l'ish hesed k'mif-alo, Yishlah l'ketz ha-yamin m'shihenu,

Metim y'hayeh El b'rov hasdo,

nimtza, v'ein et el metzi-uto. ne'lam v'gam ein sof l'ahduto.

lo na'arokh elav k'dushato. rishon v'ein reshit l'reshito.

yoreh g'dulato u-malkhuto. el anshei s'gulato v'tif-arto.

navi, u-mabit et t'munato. al yad n'vi-o ne'eman beito.

l'olamim l'zulato. mabit l'sof davar b'kadmato.

noten l'rasha ra k'rish-ato. lifdot m'hakei ketz y'shu-ato.

barukh adei ad shem t'hilato.

Siddur Sim Shalom for Shabbat and Festivals Copyright © 1998 by the Rabbinical Assembly

X YIGDAL

Maimonides' thirteen principles of faith state: God is eternal. God is one, unique, with neither body nor form. Only God is to be worshiped. God alone created and creates all things. The words of the prophets are true. Moses was the greatest prophet. The source of the Torah is divine. The Torah is immutable. God knows our deeds and thoughts. God rewards and punishes. The Messiah will come. God, ever loving, will resurrect the dead.

Revere the living God, sing praises to God's name, Both immanent and timeless, through eternity.

God's oneness is unique, no other can compare; Unlimited and boundless is God's majesty.

No image can be seen, no form or body known; No mortal mind can fathom God's totality.

Before creation's start, the world as yet unformed, The living God endured in endless mystery.

The Ruler of the world! whose creatures all declare The glory and the greatness of God's sovereignty.

God chose devoted servants, wise and faithful seers, And showered on each one the gift of prophecy.

In Israel none arose like Moses — touched by God — Whose visions probed the limits of humanity.

The Torah, in its truth, God granted to us all, Which loyal servant Moses taught us faithfully.

Our God will neither change nor modify His law; Its place remains established for eternity.

God penetrates our minds, the promptings of our hearts, Anticipating actions that are yet to be.

God grants reward to those who lead a noble life, While punishing transgressors sinning wantonly.

Messiah, God will send, to greet the end of days, Redeeming all who long for God to make them free.

In love our God restores the life of all our souls — May God be ever praised until eternity.

Siddur Sim Shalom for Shabbat and Festivals Copyright © 1998 by the Rabbinical Assembly

אדון עולם 🖔

בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא. אֲזֵי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא. לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא. יְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְּאָרָה. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה. יְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה. יהוה לִי וְלֹא אִירָא. אָדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ לְעֵת נַּעֲשָּׂה בְּחֶפְצוֹ כּּל וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכּּל וְהוּא אָחָד וְאֵין שֵׁנִי בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית, וְהוּא אֵלִי וְחֵי גוֹאֲלִי, וְהוּא נִפִי וּמָנוֹט לִי וְעִם רוּחִי גוּיִּתִי

Adon olam asher malakh L'eit na'asah b'ḥeftzo kol,

V'aḥarei kikh-lot ha-kol V'hu hayah v'hu hoveh,

V'hu eḥad v'ein sheni B'li rei-sheet b'li takhleet,

V'hu e-li v'ḥai go-ali V'hu nisi u-manos li,

B'yado afkid ruḥi V'im ruḥi g'viyati, b'terem kol y'tzir nivra, azai Melekh sh'mo nikra.

l'vado yimlokh nora, v'hu yih'yeh b'tif-arah.

l'hamshil lo l'haḥbirah, v'lo ha-oz v'hamisrah.

v'tzur ḥevli b'et tzarah, m'nat kosi b'yom ekra.

b'et ishan v'a-irah, Adonai li v'lo ira.

ADON OLAM

Adon Olam is perhaps the best known and most frequently sung of all synagogue hymns, often attributed to Solomon ibn Gabirol, the great Spanish philospher-poet. It begins by lauding God as the Infinite, the Creator of all, destined to reign over all. But in the end, the poet can place his ultimate trust only in God's loving embrace, for "God is with me; I have no fear."

Before creation shaped the world, God, eternal, reigned alone;

but only with creation done could God as Sovereign be known.

When all is ended, God alone will reign in awesome majesty.

God was, God is, always will be glorious in eternity.

God is unique and without peer, with none at all to be compared.

Without beginning, endlessly, God's vast dominion is not shared.

But still — my God, my only hope, my one true refuge in distress,

my shelter sure, my cup of life, with goodness real and limitless.

I place my spirit in God's care; my body too can feel God near.

When I sleep, as when I wake, God is with me; I have no fear.

From the second night of Pesaḥ until the night before Shavuot, we stand as the Omer is counted.

The "Omer" (literally "sheaf") refers to an offering from the new barley crop, brought to the ancient Temple on the sixteenth of Nisan, the eve of the second day of Pesaḥ. Omer has come to be the name of the period between Pesaḥ and Shavuot. By counting these days (s'firat ha-omer), we recall our people's liberation from enslavement, commemorated by Pesaḥ — along with God's gift of Torah, commemorated by Shavuot. As we count the Omer, our hearts turn to the revelation of Torah, so essential for our spiritual sustenance. We count the days between Pesaḥ and Shavuot to heighten our anticipation of celebrating the Revelation, the event that gave meaning to our liberation and continued meaning to our existence as Jews.

הּנְנִי מוּכָן וּמְזֶפֶּן לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל סְפִירַת הָעְּמֶר, בְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה: וּסְפַּרְתָּם לָכֶם מִמְּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאֲכֶם אֶת־עְמֶר הַתְּנוּפָה, שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה. עַד מִמְּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם.

I am ready to fulfill the mitzvah of counting the Omer, as it is ordained in the Torah: "You shall count from the eve of the second day of Pesaḥ, when an omer of grain is to be brought as an offering, seven complete weeks. The day after the seventh week of your counting will make fifty days" (Leviticus 23:15-16).

בָרוּף אַתָּה יהוה אֶלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעְׂמֶר.

Praised are You Adonai our God, who rules the universe, instilling in us the holiness of mitzvot by commanding us to count the Omer.

On Friday or Yom Tov evenings, the service continues, following the counting, with Aleinu, page 51.

On Saturday night, the service continues, following the counting, with Havdalah, page 299.

On weekday evenings (including Hol Ha-mo'ed Pesah), the service continues, following the counting, with Aleinu, page 297.

Today is _ ____ of the Omer.

> הַיּוֹם יוֹם אֶחְד לְעְמֶר. (16 Nisan, 2nd night of Pesaḥ) . 1

1 day

הַיּוֹם שְׁנֵי יָמִים לְּעְׂמֶר. (17 Nisan, 1st night of Ḥol Ḥa-mo'ed) .2

2 days

הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה יָמִים לַעְמֶר. .3 (18 Nisan, 2nd night of Hol Ha-mo'ed)

3 days

הַיּוֹם אַרְבָּעָה יָמִים לָּעְמֶר. (19 Nisan, 3rd night of Hol Ha-mo'ed) .4

4 days הַיּוֹם חֲמִשָּׁה יָמִים לֵעִמֵר. .5

(20 Nisan, 4th night of Hol Ha-mo'ed) 5 days

הַיּוֹם שִׁשָּה יָמִים לְעְמֶר. (21 Nisan, 7th night of Pesah) .6

הַיּוֹם שָׁבְעָה יָמִים שֶׁהֵם שָׁבְוּעַ אֶחָד לְעְמֶּר. $s-one\ week$ (22 Nisan, 8th night of Pesaḥ) .7

- . קֿעְמֶר אָחָד וְיוֹם אֶחָד וְיוֹם שֶׁבְּוּעַ אֶחָד וְיוֹם אֶחָד לְעְמֶר הַיוֹם שָׁבּוֹם שָׁבּוֹם שָׁבְּוּעַ אֶחָד וְיוֹם אָחָד לָעְמֶר היוֹם שׁ days a week and one day (23 Nisan) .8
- . הַיּוֹם הָשְׁעָה יָמִים שֶׁהֵם שָׁבְוּעַ אֶחָד וּשְׁנֵי יָמִים לְעֹמֶכ הַיּוֹם הַיּשְׁבָה הַיִּשְׁבָה אָרוֹם לִעֹמֶכ לִעֹמָל פֿוֹם אַ לוֹם g days g week and two days (24 Nisan) .9
- הַיּוֹם עֵשַׂרָה יָמִים שֵׁהֶם שַׁבְוּעַ אֱחַד וּשְׁלֹשֵׁה יָמִים

10 days — a week and three days

6 days

11. הַיּוֹם אַחַד עַשַּׂר יוֹם שֶׁהָם שַׁבִּוּעַ אֶחַד וְאַרְבַּעַה יַמִים

11 days — a week and four days

12. הַיּוֹם שָׁנִים עַשַּׂר יוֹם שֶׁהֶם שַׁבְוּעַ אֶחָד וַחֲמִשַּׁה יַמִים ָלָעְׂמֶר. 12 days — a week and five days (27 Nisan, Yom Ha-shoah)

13. היוֹם שִׁלשַׁה עַשַּׂר יוֹם שֵׁהֶם שַׁבְוּעַ אֱחֶד וְשִׁשָּׁה יָמִים

13 days — a week and six days

(28 Nisan)

.14. הַיּוֹם אַרְבַּעָה עַשַּׁר יוֹם שֶׁהֵם שָׁנֵי שַבוּעוֹת לַעְמֵר. (29 Nisan)

15. היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד

15 days — two weeks and one day

(30 Nisan, first day of Rosh Hodesh)

16. הַיּוֹם שָׁשַׁה עַשַּׂר יוֹם שֶׁהֶם שָׁנֵי שַׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יַמִּים

16 days — two weeks and two days

(1 Iyar, second day of Rosh Hodesh)

17. הַיּוֹם שָׁבָעַה עַשַּׁר יוֹם שָׁהֶם שָׁנֵי שַׁבוּעוֹת וּשָׁלֹשַה יַמִים

17 days - two weeks and three days

18. הַיּוֹם שָׁמוֹנָה עַשָּׁר יוֹם שֶׁהֶם שִׁנִי שַׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים

18 days - two weeks and four days

19. היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וחמשה ימים

 $19 \ days - two \ weeks \ and \ five \ days$

(4 Iyar)

20. הַיּוֹם עַשַּׂרִים יוֹם שַׁהֶם שָׁנֵי שַׁבוּעוֹת וְשָׁשַׁה יַמִים

י בְּשֶּיִּוּ י 20 days — two weeks and six days (5 Iyar, Yom Ha-atzma'ut*) בּוֹם אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָה שָׁבוּעוֹת לָעְמֶר. 21 days — three weeks

22. הַיּוֹם שָׁנַיִם וְעֲשָׂרִים יוֹם שֲׁהֶם שָׁלֹשֵה שַׁבוּעוֹת וְיוֹם אֲחֵד

22 days — three weeks and one day

23. הַיּוֹם שָׁלשַה וָעֲשָׁרִים יוֹם שֵׁהֶם שָׁלשַה שַבוּעוֹת וּשְׁנֵי

23 days — three weeks and two days

יוֹם אַרבַעה וְעֵשַׂרִים

24 days — three weeks and three days

חַמִשַּה וְעֵשִׂרִים יוֹם שהם

25 days — three weeks and four days

^{*}When 5 Iyar falls on Friday or Shabbat, Yom Ha-atzma'ut is celebrated on the preceding Thursday.

26. הַיּוֹם שִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים לְעָמֶר.

26 days - three weeks and five days

(11 Iyar)

27. הַיּוֹם שָׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים לָעְמֶר. יָמִים לָעְמֶר.

27 days - three weeks and six days

(12 Iyar)

28. הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת. לַעִּמֵר.

28 days — four weeks

(13 Ivar)

29. הַיּוֹם תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לָעְמֶר. אֶחָד לָעְמֶר.

29 days — four weeks and one day (14 Iyar, Pesah Sheni)

30. הַיּוֹם שְׁלֹשִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים לֻעְמֵר. לַעְמֵר.

30 days — four weeks and two days

(15 Iyar)

31. הַיּוֹם אֶחָד וּשְׁלֹשִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יַמִים לַעְמֵר.

31 days — four weeks and three days

. 16 Iva

32. הַיּוֹם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת. וָאַרְבַּעָה יַמִים לַעְמֵר.

32 days — four weeks and four days

(17 Ivai

33. הַיּוֹם שְׁלֹשָה וּשְׁלֹשִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת. וַחֲמִשָּׁה יַמִים לַעְמֵר.

33 days — four weeks and five days (18 Iyar, Lag Ba'Omer)

34. הַיּוֹם אַרְבָּעָה וּשְׁלשִׁים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וִשְׁשַׁה יַמִים לַעִּמֵר.

34 days — four weeks and six days

(19 Iyar)

35. הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת. לעמר.

35 days - five weeks

20 Ivar

יוֹם שְׁשָּׁה וּשְׁלֹשִים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשֶּׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם. 36. הַיּוֹם שָׁבָּוּעוֹת וְיוֹם אֱחֵד לַעְמֵר.

36 days — five weeks and one day

(21 Iyar)

37. הַיּוֹם שִׁבְעָה וּשְׁלֹשִים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי ימים לעמר.

37 days — five weeks and two days

(22 Iyar)

38. הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וּשְׁלֹשִים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת. וּשָׁלשֵׁה יַמִים לַעָמֵר.

38 days - five weeks and three days

(23 Iyar)

39. הַיּוֹם תִּשְׁעָה וּשְׁלֹשִים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לָּעְׂמֶר.

39 days — five weeks and four days

(24 Iyar)

40. הַיּוֹם אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשֶּׁה שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לֶּסְבֶּתוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לֶּלְמֶר.

40 days — five weeks and five days

5 Iyar)

41. הַיּוֹם אֶחָד וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשְּׁה יָמִים לָעְמֶר.

ays (2)

41 days — five weeks and six days

. בּיּוֹם שְׁבַּוִּעוֹת לְעְׂמֶר. הַיּוֹם שְׁבַּוִם וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁבַוּעוֹת לְעְמֶר. בּיּוֹם שְׁבַּוּעוֹת לְעְמֶר. בּיּוֹם שְׁבּוּעוֹת לְעְמֶר. בּיּוֹם שְׁבּוּעוֹת לְעֹמֶר. בּיִל days — six weeks

יוֹם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם. אחד לעמר.

43 days — six weeks and one day

(28 Iyar, Yom Yerushalayim)

44. הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יַמִים לָעְמֵר.

44 days — six weeks and two days

(29 Iyar)

א. הַיּוֹם חֲמִשֶּׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה. יַמִים לַעַמֵר.

45 days — six weeks and three days (Rosh Hodesh Sivan)

אָרְבָּעִים יוֹם שָׁשָּׁה שְׁבִּוּעוֹת וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה. יָמִים לֶעְמֶר.

46 days — six weeks and four days

(2 Sivan)

היוֹם שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה. יַמִים לַעִמֵר.

47 days — six weeks and five days

(3 Sivan)

48. הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁשְׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשְׁה. יַמִים לָעְמֵר.

48 days — six weeks and six days

(4 Sivan)

49. הַיּוֹם תִּשְׁעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת לעמר.

49 days - seven weeks

(5 Sivan, Erev Shavuot)

תהלים קכ״ח שִׁיר הַפַּעֲלוֹת.

אַשְׁרֵּי כָּל־יְרֵא יהוה, הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו. יְגִיעַ כַּפֶּיךְ כִּי תֹאבֵל, אַשְׁרֶיךְ וְטוֹב לָךְ. אֶשְׁתְּךְ בְּגֶפֶן פּּרִיָּה בְּיַרְבְּתֵי בִיתֶּךְ, בְּנֶיךְ כִּשְׁתְלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךְ. הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יהוה. יְבַרֶּרְךְ יהוה מִצִּיּוֹן, וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשְׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַזֵּיךְ. וּרְאֵה בָנִים לְבָנֵיךְ, שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

PSALM 128
A Song of Ascent.

Blessed are all who revere Adonai, who follow in God's ways. You shall enjoy the fruit of your labors; you shall be happy and prosper. Your wife shall be like a fruitful vine within your house, your children like olive shoots round about your table. This is the blessing of one who reveres Adonai. May Adonai bless you from Zion. May you see Jerusalem prosper all the days of your life. May you live to see children's children. May there be peace for the people Israel.

A concluding prayer

Our personal journeys in life are marked by enslavements and liberations, revelations and promised lands. Just as we mark the approach of significant moments in our own lives, so we count such days in the life of our people. As we pause to recall our ancestors' bond with the soil, their dependence on its fertility, and their gratitude for the annual harvest of grain, we also give thanks to God for renewing for us a year of life and of blessing.

On Friday or Yom Tov evenings, continue with Aleinu, page 51.

On Saturday night, continue with Havdalah, page 299.

On weekday evenings (including Ḥol Ha-mo'ed Pesaḥ), continue with Aleinu, page 297.